

Vážený týme organizace Dejme dětem šanci,

jmenuji se Aneta Odehnalová, je mi sedmnáct let a momentálně žiji v dětském domově v Tišnově. Ráda bych tímto dopisem požádala o přijetí do programu Dejme dětem šanci.

Do dětského domova jsem se dostala před dvěma lety, ve svých čtrnácti. Odešla jsem od své mamky ke své babičce a tatkově. Se svou mamkou jsem si nerozuměla. Moje mamka je to dobrý člověk, ale ne vždy umím zpracovat své emoce. Většinou se na mě vylévala na mě, a to byl jeden z mnoha důvodů, proč jsem odešla.

U své babičky jsem bydlela rok a půl. Moje babička byla velmi upřímný a milující člověk, a i když jsme se vždy neshodly, ukázala mi, co je to rodina. Umřela mi v patnácti, těsně před Vánoci.

Po její smrti jsem nechtěla bydlet u své mamky, a tak jsem nastoupila do Klokánku v Líšni. Strávila jsem tam tři měsíce. Za tu dobu jsem vybrala dvě střední školy, na které jsem později dělala přijímací zkoušky

Po třech měsících jsem přešla do Tišnova. Dětský domov jsem si vybrala kvůli tomu, že tu znám okolí a také kvůli tatkově, jež bydlí poblíž.

Do péče ke svému otci jsem nemohla, protože trpím psychickou nemocí, ale i tak s ním trávím čas – o víkendech a prázdninách. Můj život není jednoduchý, ale učí mě samostatnosti a trpělivosti.

Momentálně studuji na Střední zahradnické škole v Rajhradě, ve druhém ročníku, obor Ekologie a životní prostředí. Školu jsem si vybrala, protože miluji přírodu a něco tak kouzelného se musí chránit.

V budoucnu bych se chtěla věnovat ochraně přírody a živočichů. Svůj volný čas trávím s přáteli a svým úžasným psem, svojí sestrou a knížkou.

O program **Dejme dětem šanci** mám zájem, protože věřím, že by mi mohl pomoci při přechodu na samostatný život a umožnil lépe se připravit na budoucnost. Věřím, že s vaší podporou budu mít větší šanci dosáhnout svých cílů a stát se nezávislou

Budu velmi ráda za zvážení mé možnosti se zapojit do programu a děkuji za zvážení mé žádosti.

S pozdravem,
Aneta Odehnalová

PS
SH